

Bóg troszczy się o Józefa

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie historii Józefa;
- ukazanie wartości zaufania Bogu;
- przybliżenie działania Opatrzności Bożej.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- przedstawia podstawowe fakty z życia Józefa;
- wyjaśnia, jakie były relacje między dziećmi Jakuba;
- wskazuje, w jaki sposób Bóg opiekował się Józefem w trudnych chwilach;
- omawia znaczenie Bożej Opatrzności;
- stwierdza, że Bóg oczekuje od nas, abyśmy Mu bezgranicznie ufali, nawet w trudnych chwilach życia;
- wyjaśnia, dlaczego powinniśmy prosić Boga, by czuwał nad nami.

Pojęcia i postaci

Józef, Opatrzność Boża.

Wartości

wiara, troska Boga o człowieka, zaufanie Bogu.

Metody i środki

zdania niedokończone, niedokończona historia, notatka prasowa, pogadanka, praca z podręcznikiem, alfabet; tekst Pisma Świętego Rdz 27, 3-22.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Ojcze nasz.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał historię życia Józefa; będę wiedział, że Bóg opiekuje się nami w trudnych chwilach życia; będę w stanie wytłumaczyć, jak Boża Opatrzność czuwa nad nami.

Metoda – zdania niedokończone. Nauczyciel rozpoczyna lekcję od krótkiego powtórzenia wiadomości o Jakubie. Zwraca uwagę na jego liczne potomstwo. Nauczyciel może sam przypomnieć tę wiedzę, może też zadawać uczniom pytania lub przeprowadzić powtórkę metodą zdań niedokończonych. Nauczyciel mówi początek zdania, uczniowie dalszy ciąg.

Przykładowo: „Jakub był synem...”; „Jakub miał brata o imieniu...”; „Błogosławieństwo ojca otrzymał...”; „Jakub miał dwunastu...”.

Metoda – niedokończona historia. Następnie nauczyciel przedstawia historię Józefa, który był jednym z synów Jakuba. Józef był jedenastym synem, wówczas najmłodszym, ojciec kochał go najbardziej, dawał mu prezenty. Jego braciom to się nie podobało, nie lubili Józefa, zazdrościli mu. Nauczyciel opowiada o śnie Józefa, w którym to jego bracia mieli oddać mu pokłon. Nauczyciel podkreśla nienawiść braci do Józefa. Pewnego razu Jakub wysłał Józefa, aby odwiedził swoich braci, którzy paśli trzodę ojca. Ci, gdy go zobaczyli z daleka, zdenerwowali się, bo przypomnieli sobie, że to właśnie jego ojciec najbardziej kocha. Zastanawiali się, co zrobić z Józefem. W złości wpadali na różne pomysły, między innymi chcieli go zabić. Nauczyciel mówi: „Kiedy więc Józef podszedł do swoich braci, oni...” – w tym momencie przerywa opowiadanie historii, nie podając zakończenia. Może również przeczytać wybrany fragment z Biblii (Rdz 27, 3-22).

Zadaniem uczniów jest dokończenie tej historii według własnego pomysłu. W zależności od liczebności klasy to zadanie może zostać wykonane w grupach, w parach lub indywidualnie. Po zakończeniu pracy wybrani uczniowie lub przedstawiciele grup prezentują swoje zakończenia. Nauczyciel podsumowuje ich pracę, w razie konieczności uzupełnia lub podaje właściwe zakończenie historii Józefa.

Metoda – notatka prasowa. Nauczyciel opowiada uczniom o tym, jak Józef dotarł do Egiptu, następnie przebywał w więzieniu i tam tłumaczył sny.

Wspomina również o śnie faraona. Uczniowie mają za zadanie przeczytać z podręcznika fragment mówiący o śnie faraona wraz z wyjaśnieniem jego treści, a następnie stworzyć krótką notatkę prasową na temat siedmiu lat urodzaju i siedmiu lat głodu. W notatce mają opisać, co się wtedy działo w Egipcie i jak była w tym rola Józefa.

Metoda – pogadanka. Podsumowując napisane przez uczniów notatki prasowe, nauczyciel wspomina, że bracia Józefa przybyli do Egiptu po zboże, tam spotkali Józefa, który im wybaczył to, co zrobili. Wskazuje również na liczne trudności, z którymi borykał się Józef: nienawiść braci, sprzedanie w niewolę, więzienie. W każdej z tych sytuacji Bóg czuwał nad Józefem. Nauczyciel wprowadza pojęcie Bożej Opatrzności. Tłumaczy, że Bóg zawsze nad nami czuwa, tak jak opiekował się Józefem. Nawet gdy jest nam trudno, powinniśmy ufać, że Bóg ma dla nas plan i troszczy się o nas. Wskazuje jednocześnie, że jesteśmy ludźmi wolnymi i gdy pojawiają się pokusy, czasem odchodzimy od planu Bożego. Ale taka droga nie prowadzi do nieba. Dlatego powinniśmy troszczyć się o to, żeby trwać przy Bogu, i prosić Go, by nad nami czuwał.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie wykonują ćwiczenie 2 z podręcznika.

Metoda – alfabet. Na tablicy nauczyciel pionowo pisze hasło: „OPATRZNOŚĆ”, następnie prosi uczniów, żeby wymyślili słowa, które zaczynają się od liter zapisanego hasła lub te litery zawierają. Słowa mają odnosić się do Opatrzności Bożej, wiary, religii, tematu tej lub poprzednich lekcji. Najlepsze pomysły uczniów zapisywane są na tablicy. Przykład:

OPIEKA
 PAN JEZUS (papież, patriarcha)
 JAKUB
 EGIPT
 WIARA
 JÓZEF
 NIEWOLA
 POKUSA
 MIŁOŚĆ
 UFNOŚĆ

Podsumowanie lekcji. Nauczyciel, kończąc lekcję, tłumaczy, że Józef uczy nas zaufania Bogu. Pomimo trudności nie odwrócił się od Boga, ale wierzył, że Opatrzność nad nim czuwa. Nad nami również czuwa Opatrzność Boża. Nawet wtedy, gdy jest nam w życiu ciężko, Bóg nie zostawia nas samych.

Modlitwa na zakończenie

Chwała Ojcu.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- historia – dzieje Józefa; życie ludów starożytnego Wschodu;
- geografia – położenie starożytnego Egiptu.